

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך

23 אשר עשה המלך את דבר עבדו : ויקם יואב וילך עבדו קרי
גשורה ויבא את אבשלום ירושלים :

24 ויאמר המלך יסב אל ביתו ופני לא יראה ויטב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא ראה :

כה וכאבשלום לא היה אישי פרה בכל ישראל להלל

26 מאד מכפר גלו ועד קרקדו לא היה בו מום : ובגלחו

את ראשו והיה מקץ ימים י לימים אשר יגלח כי כבד

עליו וגלחו ושקל את שער ראשו מאתים שקלים

27 באבן המלך : ויולדו לאבשלום שלושה בנים וכת אחת

ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה :

28 וישב אבשלום בירושלים שנתים ימים ופני המלך לא

29 ראה : וישלח אבשלום אל יואב לשלח אתו אל

המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא

ל אבה לבוא : ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אל

ידיו ולרשם שערים לכו והוציתיה באש ויציתו עבדי

31 אבשלום את החלקה באש : ויקם

יואב ויבא אל אבשלום הכיתרו ויאמר אליו למה

32 הציתו עבדך את החלקה אשר לי באש : ויאמר

אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה

ואשלחה אתך אל המלך לאמר למה באתי מגשור

טוב לי עד אני שם ועתה אראה פני המלך ואם יש

33 בעונו והמתני : ויבא יואב אל המלך ויגיד לו ויקרא

אל אבשלום ויבא אל המלך וישתחו לו ער אפיו

ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום :

ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה

2 וססים וחמשים אישרצים לפניו : והשכים אבשלום

ועמד על יד דרך השער ויהי כל האיש אשר יהיה

יב ג 3 M m לו

Ille autem
tot o biennio
à Regis con-
gressu ex-
clusus, foa-
bum iterum
ad paren-
tem detru-
dit :

Per quem
liberum ad
Regem adi-
tum obti-
net.

Cap. XV.
Absalom,
cum variis
artibus bo-
puli studia
ad sese tra-
xisset.

והציתוה קרי

א טו

לו ריב לבוא אל המלך למשפט ויקרא אבשלום
 אליו ויאמר אימזה עיר אתרו ויאמר מאחד שבטי
 ישראל עברך : ויאמר אליו אבשלום ראה דבריך 3
 טובים ונכחים ושמע אין לך מאת המלך : ויאמר 4
 אבשלום מי ישמני שפט בארץ ועלי יבוא כל איש
 אשר יהיה לו ריב ומשפט והצדקתיו : והיה בקרב ה
 איש להשתחות לו ושלח את ידו והחזיק לו ונשק לו :
 ויעש אבשלום כדבר הזה לכל ישראל אשר יבאו 6
 למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי
 ישראל : ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום 7
 אל המלך אלכה נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי
 ליהוה בחברון : כי נדר נדר עברך בשבת בגשור בארם 8
 לאמר אם ישוב יחזק יחזק יחזק יחזק יחזק יחזק : וישב קרי
 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקסו לך חברונה : 9
 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר י
 כשמעכם את קול השפר ואמרתם מלך אבשלום
 בחברון : ואת אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם 11
 קראים והלכים לתמס ולא ידעו כל דבר : וישלח 12
 אבשלום את אחיתפל הגילני ועין דוד מעירו מגלה
 בזבחו את הזבחים ויהי הקשר אמץ והעם הולך ורב
 את אבשלום : ויבא המגיד אל דוד לאמר היה לב איש 13
 ישראל אחרי אבשלום : ויאמר דוד לכל עבדיו אשר 14
 אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה
 מפני אבשלום מהרו ללכת פן ימהר והשגנו והדיח
 עלינו את הרעה והכה הער לפי חרב : ויאמרו טו
 עבדי המלך אל המלך ככל אשר יבחר אדני המלך
 הנה עברך : ויצא המלך וכל ביתו ברגליו ויעזב המלך 16
 את עשר נשים פלגשים לשמר הבית : ויצא המלך 17
 וכל

Tandem
 impia ad-
 versus pa-
 trem arma
 sumit, re-
 gno eum de-
 pellere ag-
 gressus.

David, ut
 sibi consu-
 lat, et po-
 pulo par-
 cat, moerens
 cum suis
 urbe exco-
 dit.

אניק
ק

כתיב
ק

בערב

18 וְכָל־הָעָם בְּרָגְלוֹ וַיַּעֲמֵדוּ בֵּית הַמֶּרְחֶק : וְכָל־עֲבָרָיו

עֲבָרִים עַל־יָדוֹ וְכָל־הַכְּרָתִי וְכָל־הַפְּלִתִי וְכָל־הַגְּתִים

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר בָּאוּ בְּרָגְלוֹ מִגֵּר עֲבָרִים עַל־פְּנֵי

19 הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־אֶתִי הַגְּתִי לְמַה תֵּלֶךְ גַּם־

אֶתֶּרָה אֶתְּנוּ שׁוֹב וְשָׁב עִם־הַמֶּלֶךְ כִּי־נִכְרִי אֶרְזֶה וְגַם־

כ גַּלְהָה אֶתֶּרָה לְמִקְוֵמֶךָ : תְּמֹל בּוֹאָךְ וְהַיּוֹם אֲנִי עִיךָ עִמָּנוּ

לָלֶכֶת וְאֲנִי הוֹלֵךְ עַל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ שׁוֹב וְהִשָּׁב אֶת־

21 אַחִיךָ עִמָּךְ חֲסֵרוֹ וְאִמְתִּי : וַיַּעַן אֶתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר

חַי־יְהוָה וְחַי־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי־אִם־בְּמִקְוֶם אֲשֶׁר יִהְיֶה

שֵׁם־יְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אִם־לְמוֹת אִם־לְחַיִּים כִּי־שֵׁם יִהְיֶה

22 עִבְדֶּךָ : וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֶתִי לֵךְ וְעִבְרוּ וַיַּעֲבֵר אֶתִי

23 הַגְּתִי וְכָל־אֲנָשָׁיו וְכָל־הַטָּף אֲשֶׁר אִתּוֹ : וְכָל־הָאָרֶץ

בּוֹכִים קוֹל גְּדוֹל וְכָל־הָעָם עֲבָרִים וְהַמֶּלֶךְ עִבְרָ בְּנַחַל

קָדְרוֹן וְכָל־הָעָם עֲבָרִים עַל־פְּנֵי דָרֶךְ אֶרֶץ הַמְּדָבָר :

24 וְהִנֵּה גַם־צְדוֹק וְכָל־הַלְוִיִּם אִתּוֹ נְשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית

הָאֱלֹהִים וַיִּצְקוּ אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים וַיַּעַל אֲבִיתָר עִדְתָם

כה כָּל־הָעָם לְעֵבֹר מִן־הָעִיר : וַיֹּאמֶר

הַמֶּלֶךְ לְצְדוֹק הֲשָׁב אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים הָעִיר אִם־

אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינַי יְהוָה וְהִשָּׁבְנִי וְהִרְאֵנִי אֶתְּוֹ וְאֶת־נֹוֹהוּ :

26 וְאִם כֹּה יֹאמֶר לֹא חֲפַצְתִּי בְךָ הַגְּנִי יַעֲשֵׂה לִי כִּאֲשֶׁר

27 טוֹב בְּעֵינָיו : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צְדוֹק

הַכֹּהֵן הֲרוּאָה אֶתֶּךָ שָׁבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם וְאֲחִימֵעַץ בְּנֶךָ

28 וַיְהוֹנָתָן בֶּן־אֲבִיתָר שְׁנֵי בָנִים אִתְּכֶם : רֵאשׁוֹ אֲנֹכִי

ק מִתְּמַהֲמָה בְּעֵבְרוֹת הַמְּדָבָר עַד־בּוֹא דָבָר מֵעַמְכֶם

29 לְהַגִּיד לִי : וַיֵּשֶׁב צְדוֹק וְאֲבִיתָר אֶת־אֲרוֹן הָאֱלֹהִים

ל יְרוּשָׁלַם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלֵה הַזֵּיתִים עָלָה

וּבֹכָה וְרָאשׁ לּוֹ חֲפוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף וְכָל־הָעָם

31 אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲפוּי אִישׁ וְעָלוּ עִלָּה וּבִכָּה : וְדָוִד הִגִּיד

לֵאמֹר M m 4 ד יב

Quosdam ex amicorum principis in urbem redire jubet; & quadam alia constituit, quae ad evertenda Absolomi consilia pertinebant.

אניער קרי
כתיב ולא קרי

בערבות ק